

μένην, γραικοκαθολικὴν, συριακὴν καὶ κελουτανικήν. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ δύο προξενεῖα γενικά, ἀγγλικὸν καὶ γαλλικόν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον θεωρεῖται ὡς ἄλλη πρεσβεία, καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδίας κυβερνήσεως. Ὁ πρῶτος Ἕλλην ἔμπορος ὁ ἐλθὼν ἐνταῦθα εἰμὶ ἐγὼ· ἔχω δὲ καὶ γραμματέα τοῦ καταστήματος συμπολίτην Ἕλληνα ἐξ Ἀνδριτσάνης τῆς Ὀλυμπίας τὸν Κ. Γ. Πολ. . . Σπανίως βλέπομέν τινι ὁμιλοῦντα τὴν ἑλληνικὴν, καὶ ὁ τοιοῦτος εἶναι ἢ ἱατρός ἢ φαρμακοποιὸς ἀκολουθῶν τὰ τουρκικὰ μεταξωτικὰ σάματα. Οἱ Ἀραβες σοφτάδες καὶ οὐλαμάδες ὀνομάζουσιν ἡμᾶς *Γιοιναρλίδας* (Ἰωνας), καὶ σέβονται εἰς ἄκρον τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς ἀνῆκαν εἰς τὸ ἀρχαιότερον καὶ σοφώτερον ἔθνος. Εἶμεθα περικυκλωμένοι ὑπὸ ἀρχαίων ἐρειπίων, ἰδίως δὲ τοῦ πύργου Ἀβελ καὶ τῆς Νινευτ, ὅθεν παρέλαβον, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, πολλὰ οἱ Ἀγγλοι.

» Τὸ μετὰ τῆς Καλκούτης, Βομβάης καὶ Κίνας ἔμποριον εἶναι ἄξιον πολλοῦ λόγου· ἐξοδεύονται δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ ὑφάσματα τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ποταμὸς Τίγρις διέρχεται διὰ τῆς πόλεως, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ὑπάρχουσι τρία ἀτμόπλοια, τουρκικὰ μὲν δύο, ἀγγλικὸν δὲ ἓν, ταξιδεύοντα εἰς Βάσσαν· ἐκεῖθεν δὲ ὅπου ὁ Τίγρις ἐνοῦται μετὰ τοῦ Εὐφράτου, ταξιδεύουσιν ἱστιοφόρα ἀγγλικά εἰς τὰς Ἰνδίας ».

ΗΑ. Τ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΑΦΡΟΝΤΙΣΙΑ.

—οοο—

Ἀφῆτέ με φροντίδες
Καὶ μάταιαι ἐλπίδες
Ἀφῆτε τὰ χαρῶ

Τὴν ἀρεσκίαν, αὐτῆς μου
Τῆς ἀνθηρᾶς ζωῆς μου
Τὸν εὐδαίμον καιρὸν.

Σκληρὰ μελαγχολία,
Καὶ λύπη ἀθυρία,
Καὶ κάθε τι δεινόν,

Ἀπέλθετε! χαθῆτε!
Ποσὼς μὴ μ' ἐνοχλεῖτε!
Τί μὲ ἡμᾶς κοιτᾷ;

Μ' αὐτὸν τὸν κόσμουφόν μου
Τὸν φίλον μουσικόν μου
Ἀφοῦ ἐγὼ πλουτῶ,

Καὶ μὲ τὰς ἀηδόνας
Τὰς μελωδοὺς τρυγόνας
Τί πλέον τὰ ζητῶ;

Ἀν γῆς οὐδ' ἓνα βῆμα
Μὲ δῶκεν ὡς πτῆμα
Ἡ τύχη· θ' ἀμοιρῶ;

Γι' αὐτὸ τὰ σκυθρωπάσω,
Νὰ μὴ διασκεδάσω,
Νὰ παίζω τὰ χαρῶ;

Λοιπὸν ἄς εὐθυμῶσω!
Τὰ πάντ' ἄς λησμορήσω,
Κ' εὐθὺς μετὰ χαρᾶς

Ἀς τρέξω εἰς λειμῶνας
Εἰς κήπους κ' εἰς βατῶνας
Κ' εἰς λόχμας δροσεράς.

Αἱ ὀλίγαι λέξεις τὰς ὁποίας ἐσημείωσα ὑπὸ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίου βιβλιογραφίας, παρεξηγήθησαν, καὶ αἱ γενικαὶ παρατηρήσεις μου περὶ εὐσχήμου ἢ μὴ συζητήσεως ὑπετέθησαν ὡς ἰδίως πρὸς τὸν συγγραφεὰ τῶν *Κυψελιδῶν* ἀποδιδόμεναι· ἀλλ' ἐκ τοῦ εἰρημοῦ τοῦ λόγου μου ἐξάγεται ὅτι τὴν κατάκρισιν τῆς θρασείας συζητήσεως ἀντέταξα ἀπλῶς εἰς τὸν ἐπαινον τῆς ἠπιωτέρας, ἵνα κυρίως καταδείξω τὸ μετριοπαθὲς τοῦ γράψαντος τὴν βιβλιοκρισίαν, καὶ τοι πάντῃ ἀπάδυσαν πρὸς τὴν γνώμην δύο ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτροπῶν. Τισαῖτας παρατηρήσεις γενικὰς καὶ μηδένα ἐκ τῶν γραφόντων ἰδίως ἀποβλεπούσας, πολλάκις ἔγραψα, διότι ἐν κοινῇ κατακόρως ἀγαπῶσθαι τὸ ψέγειν, ἀναγκάζομαι καὶ ἄκων ἐρίοτε τὰ ἀναπολῶ ἢ μᾶλλον τὰ δειροπολῶ τρόπους θεραπείας. Ἐκαραλέγω λοιπὸν ὅτι ἡ ὑποσημείωσίς μου ἐκείτῃ οὐδένα ἰδίως ἀνέλεπε.

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.